

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Biskupcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich,

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Wilchowska

Protokolant stażysta Patrycja Gawryś

po rozpoznaniu na rozprawie 23 listopada 2016 roku w B.

sprawy z powództwa małoletniej powódki K. D. zastąpionej przez przedstawicielkę ustawową J. D.

przeciwko B. D.

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty, ostatnio ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w B. z dnia 5 grudnia 2013 roku w sprawie VII RC 273/13 od pozwanego B. D. na rzecz małoletniej powódki K. D. w kwocie po 550 złotych miesięcznie, z dniem 15 stycznia 2016 roku podwyższa do kwoty po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki J. D..

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Nie obciąża pozwanego opłatami sądowymi.

IV. Znosi wzajemnie koszty procesu pomiędzy stronami.

V. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

J. D. jako przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki K. D. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego B. D. na rzecz małoletniej powódki z kwoty 550 złotych do kwoty 900 złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 15 stycznia 2016 r., o zasądzenie kosztów procesu oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu podniosła, iż od wydania ostatniego wyroku w powyższej sprawie nastąpiła zmiana w zakresie potrzeb małoletniej powódki oraz wysokości kosztów jej utrzymania. Od lipca K. D. uczęszcza na lekcje jazdy konnej, każda godzina kosztuje 35 zł. Matka małoletniej jest od dłuższego czasu na zwolnieniu lekarskim i nie jest w stanie zapewnić córce wszystkich niezbędnych rzeczy. Ojciec małoletniej poza płaceniem alimentów nie uczestniczy w życiu córki. Przez 3 miesiące opłacał córce obiady, ponieważ twierdził, że matka małoletniej ją głodzi, ale K. D. i tak nie chodziła na obiady, lub chodziła sporadycznie. Pozwany mimo prośby małoletniej K. D. nie pomógł w zakupie wyprawki szkolnej i rzeczy potrzebnych do szkoły. Nie pamiętał również o córce w czasie świąt, gdy córka dzwoniła do pozwanego z

zapytaniem czy był może u niego Św. M. i zostawił dla niej jakiś prezent, to pozwany odpowiedział dziecku, że była niegrzeczna i żadnego prezentu nie dostanie.

Pozwany B. D. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu wg. norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż pozew nie wskazuje na faktyczną zmianę w zakresie potrzeb małoletniej powódki. Porównywanie sytuacji z okresu orzekania do aktualnie obowiązujących alimentów nie pozwala uznać, by uległy zmianie okoliczności, wpływające na wysokość obowiązku alimentacyjnego. Matka powódki powieła argumenty, którymi posługiwała się w uprzednio prowadzonym procesie. Jediną nową okolicznością są wskazywane (lecz nieudowodnione) lekcje jazdy konnej, przy czym uzasadnienie nie zawiera żadnych szczegółów, a do pozwu nie dołączono faktur na potwierdzenie rzekomych wydatków. Nadto pozwany wskazał, iż standard życia osoby uprawnionej do alimentów nie może pozostawać bez związku z poziomem zaspokojenia potrzeb osoby obowiązanej do ich uregulowania. Uprawianie przez dziecko kosztownego hobby, w sytuacji skromnego poziomu życia pozwanego, nie dawałoby podstaw do uwzględnienia powództwa. Pozwany wskazał, iż zdecydowanej poprawie uległa sytuacja powódki. J. D. związała się z nowym partnerem i pozostaje w związku konkubenckim. Syn J. D. osiągnął pełnoletność, a okoliczności wskazują na jego usamodzielnianie się. Jest on właścicielem trzech samochodów osobowych. J. D. w wyniku spadkobrania nabyła majątek po swojej babce. Wstąpiła w stosunek najmu mieszkania położonego w centrum O.. Lokal ten wykupiła na preferencyjnych warunkach – zatem jej stan majątkowy wzrósł w stosunku do 2014 r. o kwotę rzędu kilkuset tysięcy złotych. O lepszej sytuacji finansowej J. D. świadczy fakt, iż zmieniła ona samochód na nowszy, a także inwestycje czynione w nieruchomości w C.. Nadto powódka wraz z matką wyjeżdża na wypoczynek do atrakcyjnych, turystycznych miejscowości.

Pozwany wskazał, iż od daty wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RCa 26/14 nie zmieniła się jego sytuacja. Nadal nie posiada samochodu. Zajmuje na podstawie umowy najmu lokal służbowy, który wymaga kapitalnego remontu. Na jego przeprowadzenie pozwany zaciągnął pożyczki w zakładzie pracy, spłaca je w kwocie 620 zł miesięcznie. Prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Nie jest właścicielem żadnego wartościowego składnika majątkowego. Nadto zarobki pozwanego nie uległy zmianie.

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy w Mrągowie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w B. wyrokiem z dnia 05 grudnia 2013 roku w sprawie VII RC 273/13 podwyższono alimenty na rzecz małoletniej powódki K. D. ostatecznie ustalone Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 26 września 2012 r. z kwoty 450 zł na kwotę 550 zł.

(dowód: wyrok k. 124 z akt Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w B. VII RC 273/13)

Małoletnia powódka miała wówczas 9 lat. Dziecko nie miało żadnych problemów zdrowotnych. Matka małoletniej pracowała w firmie (...), mieszkała w C., wraz z małoletnimi dziećmi – K. i M., który wtedy uczył się w Technikum Samochodowym w O.. Małoletni M. posiadał rentę rodzinną po ojcu w kwocie 720 zł miesięcznie. J. D. posiadała wtedy samochód osobowy marko O. (...) o wartości 1000 zł.

Pozwany pracował jako kierownik pociągu pasażerskiego w (...), zaś jego średnie miesięczne wynagrodzenie od marca do czerwca 2013 r. wynosiło 2569,30 zł. Przy czym w maju 2013 r. otrzymał jednorazowy przychód w kwocie 1211 zł z funduszu socjalnego. Mieszkał w wynajętym od zakładu pracy lokalu, który znajdował się w złym stanie technicznym. Na jego remont wziął pożyczkę z pracy w kwocie 8000 zł, którą spłacał po 143 zł miesięcznie.

(dowód: zaświadczenia k. 12-17, 77 z akt Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w B. VII RC 273/13; zeznania stron z k. 40-41 z akt Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w B. VII RC 273/13; uzasadnienie orzeczenia z 05.12.2013 r. k. 125-128 z akt Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w B. VII RC 273/13)

J. D. nadal pracuje w sklepie (...) w B.. W styczniu 2016 r. jej wynagrodzenie wyniosło 1423,58 zł, w lutym 2016 r. - 1335,22 zł, w marcu 2016 r. - 1423,58 zł, w kwietniu 2016 r. - 1379,40 zł, w maju 2016 r. - 1580,65 zł, w czerwcu 2016 r. - 1372,92 zł.

(dowód: zaświadczenie z 4 sierpnia 2016 r. k. 39).

Małoletnia mieszka z matką i przyrodnim bratem w mieszkaniu położonym w C.. W kwietniu 2016 r. stwierdzono u niej wadę postawy, zalecono ćwiczenia korygujące postawę. W czerwcu bieżącego roku K. D. została skierowana na zabiegi fizjoterapeutyczne w postaci ćwiczeń wzmacniających gorset mięśniowy. W 2015 r. małoletnia uczęszczała na zajęcia z jazdy konnej. W dniu 11 sierpnia 2016 r. matka małoletniej zakupiła córce książki do szkoły, za które wypłaciła łączną sumę 489,70 zł. Za pobyt w Zakątku N. małoletniej K. D. w dniach 09-12 sierpnia 2016r., J. D. zapłaciła łączną sumę 400 zł. Czynsz za mieszkanie wynosi 304,92 zł miesięcznie. Opłata za energię wynosi około 150-200 zł miesięcznie, opłaty abonamentowe to 61,23 i 58,50zł miesięcznie. Matka małoletniej kupiła 3 tony węgla kamiennego w dniu 20 sierpnia 2015 r. za kwotę 2340 zł. Syn J. M. S. jest już osobą pełnoletnią, utrzymuje się sam, nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania, czyni na nie inne nakłady.

(dowód: skierowanie na zabiegi k. 34; informacja dla lekarza kierującego/POZ k. 35; zaświadczenie k. 36; faktury k. 37, 30-33, 38; informacja o wysokości czynszu k. 25; faktury za energię k.27-29; częściowo zeznania powódki k. 42-43v.)

Małoletnia przebywała w szpitalu w okresie do 19 do 22 sierpnia 2016 r.

(dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 72-73)

J. D. w ostatnim czasie choruje, przebywa na zwolnieniach lekarskich. Jej średni miesięczny dochód za okres od lipca 2015 r. do czerwca 2016 r. wyniósł 1497,50 zł

(dowód: częściowo zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki k. 217-219; faktury k. 209 i 211, recepta k. 212;p opis badania k. 40;zaświadczenie k. 39; skierowanie k. 175l)

J. D. jest w związku konkubenckim z G. J..

(dowód: zeznania powódki 42v.-43, zeznania świadków: M. J. k. 178-180, W. P. (1) k. 180-181, G. J. k. 181-183).

J. D. otrzymała od swojego ojca w 2014 r. kwotę

17000 zł, którą przeznaczyła na zakup samochodu marki O. (...), rocznik 2007 i na spłatę długów.

(dowód: faktura k. 132, wydruk z rachunku bankowego k. 187, zaświadczenie k. 190, wydruk rachunku bankowego k. 191- 192).

Postanowieniem z dnia 09 marca 2016r powódka w drodze stwierdzenia nabycia spadku na podstawie testamentu otrzymała spadek po S. S.. W skład spadku wchodzi nieruchomość tj. lokal mieszkalny nr (...) w budynku przy ul. (...) w O.. Za lokal ww. J. D. poniosła opłaty w wysokości 1173,59 zł za okres VII-XII 2014 r. w wysokości 2580 zł za okres I-XII 2015r oraz za okres I-VIII 2016 r. w wysokości 1880 zł.

(dowód: postanowienie z 09.03.2016 r. z akt Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. I Ns 1313/15; odpis Księgi Wieczystej k. 162-175; informacja z Biura (...) Wspólnot Mieszkaniowych (...) k. 106).

Pozwany B. D. w dalszym ciągu pracuje w (...) jako kierownik pociągu pasażerskiego. Jego wynagrodzenie netto w styczniu 2016 r. wynosiło (...),38 ł, w lutym 2016 3081,46 zł, w marcu 2016 r. - 3299,64 zł, w kwietniu 2016 r. - 3018,03zł, w maju 2016 r. - 2966,44 zł, w czerwcu 2016 r. - 3351,48 zł.

(dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 26, zeznania pozwanego k. 44-45).

Pozwany w drodze przetargu uzyskał prawo najmu mieszkania kolejowego w B.. Mieszkanie jest w złym stanie technicznym. Pozwany musi ponosić koszty związane z należyтым utrzymaniem mieszkania .

Pozwany otrzymał z zakładu pracy pożyczkę w kwocie 8000 zł, z której wedle harmonogramu w październiku nastąpiła ostatnia spłata. Miesięczna spłata wynosiła 445 zł oraz pożyczkę z Zakładowego Funduszu Świadczeń socjalnych w wysokości 6240 zł, którą spłaca w ratach w kwocie 173 zł miesięcznie. Ponosi koszty w wysokości ok. 262 zł miesięcznie za mieszkanie oraz z tytułu umowy abonamentowej 122,21 zł miesięcznie. Pozwany miał na utrzymaniu jeszcze jedną córkę. Obowiązek alimentacyjny na to dziecko wygasł, choć pozwany dobrowolnie alimentuje pełnoletnią M. D. w kwocie 150 zł miesięcznie. Pozwany poza płaceniem alimentów nie wspiera finansowo małoletniej powódki.

(dowód: zeznania pozwanego k. 44-45; zawiadomienie o rozliczeniu liczników k. 99; faktura k. 98; zaświadczenie z 25.07.2016 r. k. 100; wydruk z rachunku pozwanego dotyczący operacji z M. D. k. 152)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności, dokumentów złożonych przez strony, które nie zostały skutecznie zakwestionowane przez przeciwnika procesowego, zeznań świadków oraz częściowo zeznań stron. Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, wskazanych powyżej, zaś dowodom z zeznań stron i świadków w zakresie wyżej opisanym. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, przedstawicielka ustawowa małoletniej i pozwany, a także świadkowie nie utrzymują prawidłowych relacji. Sytuacja ta przełożyła się na treść zeznań, które nacechowane były emocjami i treścią nie zawsze związaną z istotą tej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Tak, więc od chwili urodzenia zobowiązani są do dostarczania dzieciom środków utrzymania i wychowania. Pozwany jest ojcem małoletniej powódki i z tego tytułu jest zobowiązany do łożenia na jej utrzymanie i wychowanie.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy po podwyższeniu alimentów w dniu, 05 grudnia 2013 roku w sprawie VII RC 273/13, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej, uzasadniająca zmianę dotychczasowej wysokości alimentów (art. 138 kro). Dlatego też Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze, jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre - porównał możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego we wskazanych wyżej okresach.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

J. D. pozostaje w związku konkubenckim z G. J., jednakże w ocenie Sądu wysokość zobowiązania alimentacyjnego związana jest z potrzebami małoletniej i możliwościami zarobkowymi osób zobowiązanych do alimentacji, a nie ich partnerów. Sam fakt pozostawania w związku przez matkę małoletniej nie ma wpływu na wysokość obowiązku alimentacyjnego zarówno ojca, jak i matki małoletniej. Należy również podnieść fakt, iż J. D. obecnie otrzymuje wynagrodzenie nieznacznie wyższe aniżeli w chwili kiedy to zostały ostatnio podwyższone alimenty. A ponadto choruje i w ostatnim czasie prawie cały czas przebywa na zwolnieniach lekarskich. Jednakże na jej sytuację majątkową niewątpliwie wpływ mają otrzymane przysporzenia w majątku. Po pierwsze otrzymała ona środki na zakup

samochodu, który kupiła i użytkuje. A nadto, co należy podkreślić J. D. otrzymała w drodze sukcesji – po śmierci babci - lokal mieszkalny położony w O. przy ul. (...). Lokal ten, choć jego stan odbiegał od przeciętnego standardu, może również przynosić pewne źródło dochodu, np. z najmu. Ale przede wszystkim jest to wymierny składnik majątku, który ma duży wpływ na ocenę jej sytuacji materialnej. Ponadto w 2013 roku J. D. miała na utrzymaniu poza powódką, także syna M., który na tę chwilę jest już pełnoletni i pracuje. Zatem jej obowiązek alimentacyjny wobec syna ustał i w ten sposób sytuacja majątkowa J. D. również uległa poprawie.

J. D. usiłowała początkowo wykazać, że nie wie kto jest właścicielem mieszkania, następnie, że zostało one przez babcię przeznaczone dla jej syna, a w końcu przedstawiła dokumenty, z których wynika, że mieszkanie jest zadłużone na kwotę 795,96 zł. Zaświadczenie to pojawiło się dopiero na etapie, gdy Sąd ustalał tytuł prawny do tego lokalu, a także okoliczność kto i w jakich wysokościach reguluje za nie opłaty, co pozwala przypuszczać, że zaległość została spowodowana na potrzeby niniejszego postępowania. Za niewiarygodne Sąd uznał twierdzenie, że J. D. posiada wspólne konto z synem, nie wynika to załączonych dokumentów, a miało jedynie wskazywać, iż to nie ona uiszcza opłaty za lokal w O..

W ocenie Sądu matka małoletniej świetnie orientuje się w swoich kwestiach majątkowych i zarobkowych, a wyłącznie w sytuacjach niekorzystnych dla siebie zasłania się niepamięcią, problemami z kojarzeniem i neurologicznymi schorzeniami.

Sąd nie neguje okoliczności, iż J. D. choruje, przebywa na zwolnieniach lekarskich. Jednakże zdaniem Sądu powódka nie wykazała w należyty sposób koniecznych i rzeczywiście poniesionych w związku z tym kosztów leczenia. Przedstawione przez nią rachunki nie są imienne, zostały zakwestionowane przez pozwanego, zaś strona powodowa nie wykazała, że było inaczej. Jeden tylko paragon ma pokrycie, tzn. wystawiony jest z tożsamą datą jak na imiennej recepcie, reszta zaś została skutecznie przez pozwanego podważona i poddana w wątpliwość.

Powódka nadto nie wykazała wysokości kosztów poniesionych na małoletnią K. D., przedłożyła zestawienia, które jednak nie znalazły pokrycia w przedłożonych dokumentach. Dołączone do akt paragony nie pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie, że wszystkie ujawnione na nich rzeczy zostały nabyte dla małoletniej. Pozwany skutecznie zakwestionował te dokumenty. J. D. przedłożyła jedynie paragony, które nie są rachunkami imiennymi na daną osobę, a pozwany od początku kwestionował te wydatki wskazując, iż nie ma dowodów, by wszystkie przedłożone paragony dotyczyły faktycznych wydatków poczynionych na jego córkę. A okoliczności te nie zostały skutecznie udowodnione przez stronę powodową. Ponadto wątpliwe także w ocenie Sądu są uwidocznione na paragonach zakupy, nawet świadek W. P. (1) – bywalczyńi w domu małoletniej – nie zauważyła tabletu czy nowego roweru, choć są to rzeczy, które z pewnością nie uchodzą uwadze młodych osób.

Jeżeli zaś chodzi o sytuację pozwanego to w jego życiu nastąpiły zmiany – albowiem wzrosło jego wynagrodzenie. Nie ma on już nikogo poza małoletnią powódką na utrzymaniu. Choć pozwany wskazuje na wysokie koszty swojego utrzymania, m.in. zły stan obecnego mieszkania to jednak - w ocenie Sądu – przy zarobkach oscylujących w granicach 3000zł netto, dobrowolnym alimentowaniu dorosłej córki w kwocie 150 zł, jest w stanie uiszczać alimenty na córkę w kwocie po 650 zł. Pozwany wskazywał, że składniki jego wynagrodzenia nie są stałe - to jednak - jak wynika z przedłożonych zaświadczeń, w każdym miesiącu je otrzymuje, choć w różnej wysokości. Dlatego też w ocenie Sądu należało je uwzględnić przy ustalaniu miesięcznych dochodów pozwanego.

Odnosnie wycieczek zagranicznych pozwanego, w ocenie Sądu należy wskazać, iż była to jedna wycieczka, dofinansowana z zakładu pracy. A ponadto dotyczyła 2013 roku. Okoliczność dotyczącą okresu, w której pozwany był na wycieczce potwierdziła W. P. (1).

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony powodowej o zwrócenie się do zakładu pracy pozwanego o informacje odnośnie innych wyjazdów zagranicznych pozwanego zawartego w piśmie pełnomocnika powódki z dnia 14 listopada 2016 r., albowiem wniosek ten w ocenie Sądu był spóźniony, a okoliczności na które pełnomocnik się powoływał nie wynikały

z zeznań W. P., a dotyczyły innych okresów, świadek bowiem mówiła o wycieczce pozwanego, która miała miejsce trzy lata temu.

Sąd oddalił również wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka M. S., na okoliczności wskazane przez pozwanego, jako nieistotny z punktu widzenia rozpoznania niniejszej sprawy.

Od ostatniego wyrokowania upłynęły trzy lata. Sytuacja małoletniej zmieniła się istotnie, uczęszcza ona do szkoły, do 6 klasy, a jej potrzeby wzrosły. Wiąże się to z dorastaniem i przede wszystkim rozpoczęciem okresu dojrzewania. Z rozwojem powódki wiąże się zaś konieczność zapewnienia większej ilości pożywienia, odzieży, pomocy dydaktycznych, możliwości uczęszczania przez nią na zajęcia pozalekcyjne. Małoletnia powódka nieustannie rozwija się, rośnie, zwiększają się zatem jej podstawowe potrzeby. Środków na realizację nie jest w stanie zagwarantować jedynie matka powódki. Należy mieć również na uwadze, że pozwany praktycznie nie funkcjonuje w życiu małoletniej powódki, zaś wszystkie obowiązki związane z wychowaniem i opieką nad dziewczynką spoczywają jedynie na matce.

Powyższe okoliczności uzasadniają podwyższenie alimentów od pozwanego. Pozwany kwestionował wysokości kosztów utrzymania małoletniej i zwrócił uwagę na fakt, że okoliczność ponoszenia na córkę kwoty 2000 zł miesięcznie jest kwotą znacznie wygórowaną, co Sąd podzielił. Kwota wskazywana przez matkę powódki jako koszt jej utrzymania (2000 zł) w ocenie Sądu odbiega od aktualnie obowiązujących cen, a wedle zasad logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego kwota ta nie odpowiada rzeczywistym, typowym wydatkom na utrzymanie dziecka w wieku powódki. Ponadto powódka w ostatnim okresie osiągała znacznie niższe dochody od wydatków deklarowanych na utrzymanie córki, a zatem ich wysokość, faktycznie uniemożliwiałoby by jej łożenie tak wysokich deklarowanych kwot na utrzymanie córki.

Zdaniem Sądu matka powódki nie wykazała zwiększenia potrzeb dziecka w zdecydowanie wyższym stopniu oraz realnego zagrożenia niezaspokojenia potrzeb małoletniej, które miałyby uzasadniać zwiększenie wysokości alimentów aż do kwoty 900 złotych miesięcznie.

Sąd miał na uwadze, że do usprawiedliwionych potrzeb powódki należy zaliczyć także leczenie małoletniej związane z wadliwą postawą, jednakże żadna kwota poniesiona z tego tytułu nie została wykazana w niniejszym postępowaniu. Z żadnego przedłożonego zaświadczenia nie wynika, by rehabilitacja małoletniej mogła polegać na kosztownych zajęciach jazdy konnej, co skutecznie zakwestionował pozwany.

Oddalając powództwo w pozostałej części Sąd miał przede wszystkim na uwadze obopólny obowiązek rodziców ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka. Obowiązek ten powinien obciążać oboje rodziców w równym bądź zbliżonym stopniu. Bezsprzeczne jest, że J. D. wypełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej K. D. w formie osobistych starań o ich wychowanie i utrzymanie, jednakże, w opinii Sądu, udział finansowy pozwanego w zakresie zabezpieczania potrzeb córki w kwocie 650 zł jest na tę chwilę wystarczający.

W tej sytuacji Sąd uznał, że zasądzone alimenty w wysokości 650 złotych miesięcznie są adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, a także dostosowane do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Stąd w oparciu o przepis art. 138 kro, art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 i § 2 kro orzeczono jak w sentencji wyroku.

Biorąc pod uwagę stan majątkowy pozwanego Sąd uznał, że obciążenie go kosztami mogłoby utrudnić mu realizację obowiązku alimentacyjnego i w związku z tym pogorszyć sytuację materialną małoletniej powódki, dlatego też w oparciu o przepis art. 102 kpc nie obciążył pozwanego opłatami sądowymi, od uiszczenia których małoletnia powódka zwolniona była z mocy prawa.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc wzajemnie znosząc je pomiędzy stronami.

Wyrokowi w punkcie podwyższającym alimenty Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.